

Individ i Gennemsnit 481 Kr., medens det tilsvarende i 1903 — det er Tabelværk for 1903, der gives intet yngre, til Trods for at vi have Indkomstskat senere — er i Gennemsnit pr. 18-aarigt Individ, som det staar opført der sideordnet med det andet, 877 Kr., altsaa en Stigning paa 82 pCt., og senere er den stegen mere. Der er da ikke nogen som helst Tvivl om, at Landets Indtægt, ogsaa set i Forhold til Befolkningen, er langt, langt højere, $1\frac{1}{2}$ op til 2 Gange saa stor, som i 1870. Det ærede Medlem er selvfølgelig ikke forpligtet til at vide, at dette Materiale findes, men det findes, og det ærede Medlem vil finde, at han ikke vil kunne faa fast Bund under Fødderne i sin Tvivl om Finansministerens Udtalelser om Forholdene sammenlignede i 1870 og 1900.

Fordi Indtægten stiger, er det dermed ikke givet, at Velstanden og Formuen stige. Saa vidt jeg erindrer, var det ærede Medlem ogsaa inde paa, at vi tidligere havde haft Ord for Velstand — jeg husker en Opgørelse i det amerikanske Blad „Standard“ for lang, lang Tid tilbage, hvor vi stod med den højeste Nationalformue. Det ærede Medlem har maaske set den samme Opgørelse og siger nu — jeg citerer efter Hukommelsen: „Jeg er ikke vis paa, at vi have det mere“. Jeg ved, at vi ikke alene have haft en stigende Indtægt siden 1870, men at ogsaa vor Nationalformue, de virkelige reelle Værdier, er stegen. Jeg tænker ikke paa, regner ikke med, hvad vi i Almindelighed aldrig regne med i slige Tilfælde, Ting, som ikke ere beregnede paa at være produktive: Skoler, Hospitaler, Kongeslotte og den Slags Ting, men de virkelige økonomiske Værdier, enten de give en stor eller lille Indtægt, bare de ere beregnede paa at give Indtægt. Nationalformuen er opgjort af Professor Falbe-Hansen i 1873 i en lille Pjece, som det ærede Medlem dog maaske kender. Han vil der finde, at den er opgjort til, som der staar, 2,300—2,400 Mill. Rigsdaler. Det vil sige i nuværende danske Penge $4\frac{1}{2}$ —5 Milliarder Kr. Det er i 1873. Jeg vil ikke dvæle ved mellemliggende Forsøg; vi have Opgørelse fra 1885, der viser Fremgang. Den sidste samlede Opgørelse, vi have, er fra 1899 og findes i Skattekommissionens Indberetning til Folketinget. Her viser det sig, at de til $4\frac{1}{2}$ à 5 Milliarder svarende Tal ere voksede til 7 à $7\frac{1}{4}$ Milliarder i Aarene 1899—1900. Det vil sige en Stigning, der er langt større end Stigningen i Folkemængden, og det vil ogsaa sige, hvad ærede Medlemmer kunne se, at Formuerne

ere gaaede meget betydeligt frem. Lige saa vel som Indtægten er gaaet frem pr. Individ, lige saa vel er altsaa ogsaa Landets indtægtgivende Formue gaaet betydeligt frem; ogsaa pr. Individ, siden 1870.

Dernæst gik det ærede Medlem over til en Behandling af det aflagte Statsregnskab i en Tid af 8 Aar fra 1901—02 til 1908—09 med Udeladelse af det sidste Aars Statsregnskab. Jeg skal følge det ærede Medlems Tankegang, og jeg skal til Slut gøre nogle Bemærkninger om det sidste Statsregnskab, som jeg ligesom det ærede Medlem ikke har faaet draget ind under vor almindelige Oversigt. Der tillod jeg mig forleden i en kort Bemærkning til det ærede Medlem at gøre opmærksom paa, at der er indløbet en Tankefejl i hans Beregning eller rettere sagt i hans Sammenstilling af Tallene, for Tallene som saadanne ere vist rigtige nok, men det er Sammenstillingen, det kommer til at skorte paa. Han nævnedes paa den ene Side det, som han kaldte Statens virkelige Indtægter i 8 Aar, og paa den anden Side Statens Udgifter i det samme Tidsrum og kom til det Resultat, at for alle disse 8 Aar tilsammen er der en Difference af $60\frac{2}{3}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem har ikke en Gang været saa streng i sin Bedømmelse som jeg, jeg vil, naar jeg gør op paa samme Maade, komme til en Difference paa 62 Mill. Kr., et Par Millioner mere, men det betyder altsammen ikke noget. Det fremkommer ganske simpelt ved, at det kan være vanskeligt at drage Grænserne imellem, hvad der er virkelig, og hvad der er uvirkelig Indtægt. Jeg har i saa Henseende i Hovedsagen henholdt mig til Finanslovens Posteringer. Det er muligt, at det ærede Medlem har Ret i, at der kan være enkelte Ting, der kunne drages fra den ene Paragraf til den anden. Men det er heller ikke det Par Mill. Kr., det kommer an paa. Lad os med et rundt Tal sige 60 Mill. Kr., som det ærede Medlem faar som Difference der.

Hvad jeg gjorde opmærksom paa forleden og nærmere skal begrunde her, er følgende. Statsregnskabet er affattet paa den Maade, at Indtægterne findes paa §§ 2—8, i Almindelighed de reelle Indtægter, og alle Udgifterne findes paa §§ 11—27, og det er dem, det ærede Medlem har. Men paa § 27 findes der Udgifter, som ikke ere reelle Udgifter i samme Forstand som de andre. Hvis det ærede Medlem medtager Udgifterne paa § 27 — det er Udgifterne til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, som det hedder, med andre Ord uvirkelige Udgifter —, saa skal